

Poleg ožjih knjižničarskih tém so v reviji tudi poročila o dogajanjih, ki so posredno vezana na knjigo, takó poročilo o kongresu književnih kritikov, izjave politikov in upravnih organov o knjižničarstvu in izobraževanju. Pregledne in sprotne so novice o personalnih zadevah knjižničarjev na ozemlju ZR Nemčije. Občasno je v reviji odmerjen poseben prostor glasbenim knjižnicam; glasbene edicije so obdelane natančno.

Obravnave novih knjig so dovolj izčrpne. Poglavitnim podatkom o knjigi sledi kratka recenzija in priporočilo, v kakšno knjižnico knjiga sodi. Posebej so navedena dela, ki naj jih mladinske in javne knjižnice po mnenju recenzentskega odbora ne vključujejo v svoj knjižni fond.

Posebej velja opozoriti na tele članke: Hansjörg Süberkrüb: Zur Situation der bibliothekarischen Ausbildung; Werner Jahrmann: Rätsel- und Quizspiele; Karl Grebe: Die moderne Musik in der Öffentlichen Bücherei; Ernst-Martin Reinke: Die modernen Naturwissenschaften in der Öffentlichen Bücherei.

Bruno Hartman

Zentralblatt für Bibliothekswesen.
Leipzig. XXVIII/1964, 12 št., 768 + XXVI str. 8°.

Zentralblatt je začel izhajati leta 1884 kot osrednja nemška revija, namenjena znanstvenim knjižnicam in teoretičnim vprašanjem bibliotekarstva. Revija si je pridobila v mednarodnem svetu velik ugled, saj so bili člani uredniškega odbora vedno strokovnjaki svetovnega slovesa, npr. njen ustanovitelj Otto Hartwig, Georg Leyh, Joris Vorstius, Horst Kunze idr. Leta 1960 je revija razširila uredniški odbor in povabila k sodelovanju tudi strokovnjake vzhodnoevropskih dežel. Novi uredniški odbor si je zadal kot glavno nalogo uvajati dialektični in zgodovinski materializem na vsa področja bibliotekarske vede, pomagati ustvarjati nove metode v socialističnem bibliotekarstvu in seznanjati

nemške bibliotekarje z bibliotekarstvom drugih, predvsem socialističnih dežel.

Leta 1964 je ustanovitvena letnica društva bibliotekarjev v DDR. Zato je v letniku 78. vrsta člankov posvečenih temu dogodku. Dr. Horst Kunze piše o nacionalnem pomenu in nalogah nemškega bibliotekarskega društva, Gotthard Rückl o njegovi organizaciji in poslovanju, Erwin Marks pa poroča o ustanovnem kongresu. O knjižnicah v socialističnih deželah pišejo inozemski sodelavci: Witold Stankiewicz o nalogah in dejavnostih Biblioteke Narodowe, I. F. Grigor'evna o državni knjižnici M. J. Saltikova-Ščedrina. Gerhard Pomassl poroča o informaciji v sovjetskih bibliotekah in izčrpno popisuje organizacijo vseh centrov, ki izdajajo bibliografska pomagala za uspešno informativno službo.

Kot gost je objavil Jiří Cejpek razpravo o možnosti mednarodne koordinacije pri nakupu knjig med knjižnicami socialističnih dežel. Problem koordinacije pri nakupu literature je vedno znova predmet razprav v vseh mednarodnih bibliotekarskih revijah. Kajti danes si niti največje knjižnice na svetu ne morejo kupiti in obdelati vse potrebne literature. Zaradi tega nastajajo razni načrti za sodelovanje med bibliotekami na zelo široki ravni, npr. severno-amerikanski Farmington Plan, severnoevropski Scandia Plan in drugi. Avtor obdela vse probleme, ki nastajajo pri taki povezavi med bibliotekami, in predlaga za realizacijo sodelovanja na tem področju med socialističnimi deželami »Plan S«. O mehanizaciji v sodobni knjižnici piše izčrpno Werner Dux. Poleg nekaj teoretičnih člankov o vlogi knjižnic v socialistični družbi najdemo še vrsto tehtnih razprav o organizacijskih vprašanjih v bibliotekah in o zgodovini knjižnic. Vsaka številka prinaša tudi recenzije bibliotekarske literature, kratke notice o dogodkih v bibliotekarskem svetu in seznam novih knjig in važnejših člankov z našega področja.

Ne smemo pa pozabiti dveh poročil, ki sta za nas Jugoslovane posebno

zanimivi. Prvi je članek Ivanke Veselinove, ki na štirih straneh poroča ob 125-letnici biblioteke Matice Srpske v Novem Sadu o njeni zgodovini in nalogah biblioteke v sedanjosti. Drugo poročilo pa opisuje spominski razstavo Vuka Stefanovića Karadžića ob 100-letnici njegove smrti v državni biblioteki v Berlinu. Razstavili so dragocene prvotiske in druge redke primerke iz fondov Nemške državne biblioteke, Narodne knjižnice iz Sarajeva, Univerzitetne biblioteke v Berlinu, Jugoslovanske biblioteke Humboltove univerze in knjižnice nemške akademije znanosti. Prikazali so Vukovo življenje in njegovo delo na področju jezikoslovja, etnografije, folklore in zgodovine. Pokazali so na Vukove zveze z znanstveniki Vilhelmom in Aleksandrom Humboltom, Leopoldom Rankejem, predvsem pa podčrtali njegovo prijateljstvo z Jernejem Kopitarjem in z bratoma Grimm. Posebne vitrine so posvečene temam Karadžić in Goethe, Karadžićeva šola in Karadžić v sedanji Jugoslaviji. Vrsta publikacij, ki so izšle po letu 1945 v Jugoslaviji, prikazuje veliki pomen njegovega dela za jugoslovanske narode v sedanjosti.

Zentralblatt je ostal revija na mednarodni ravni kljub spremenjeni orientaciji, kajti prispevki so znanstveno obdelani in zajemajo bistvo problemov.

Breda Filo

Új könyvek. Közművelődési könyvtárak állománygyarapítási tanácsadója. Budapest 1964. 8°.

»NOVE KNJIGE« je naslov priročnika s podnaslovom »svetovalec za povečanje fonda prosvetnih knjižnic«. Izhaja štirinajstdnevno. Ima tri poglavja: 1. dela, ki spadajo v temeljno knjižno zalogo, 2. priporočane knjige, 3. izšla dela in v prodajo dane knjige. Vsaka številka se zaključuje z imenskimi kazalom in izgovorjavo tujih imen.

Prvo poglavje prinaša seznam knjig, ki spadajo v glavni fond vaše, mestne, sindikalne knjižnice, kar pomeni, da jih mora imeti vsaka prosvetna

knjižnica. Knjiga je opisana tako: tekoči številki sledi naslov, decimalni vrstilec, črkovni znak za postavitev v police s prostim pristopom, znak za ceno in recenzija dela. Posebni znaki pomenijo: zvezdica knjigo za odrasle, vendar spada tudi v pionirsko knjižnico, krožec s piko otroško literaturo, debeli i pa knjigo za srednješolske knjižnice.

Drugo poglavje opisuje knjige na isti način, le anotacije o vsebini knjige so krajše. Anotacije iz 1. in 2. poglavja govore najprej o piscu in njegovih drugih delih, nato podrobno o vsebini knjige, priporočajo knjigo za določeno starost mladih bralcev in na koncu še označijo, ali je knjiga fundamentalna za vsako prosvetno knjižnico ali se jim samo priporoča.

Tretje poglavje objavlja knjige (naslov, DK vrstilec, znak za postavljanje knjige v police, brez anotacije, kvečjemu stavek, dva o vsebini knjige), ki zaradi specialne vsebine, cene ali izdajateljske oblike niso primerne za osnovni fond knjižnic, morda celo niso priporočljiva literatura.

V vsakem poglavju so najprej za beležene strokovne knjige, nazadnje leposlovne. Če ostaja prostora, prinaša priročnik tudi daljša ali krajša poročila. »Új könyvek« stane letno 150 Ft in se tiska izključno za knjižnice. Pred tem je izhajal na Madžarskem »Tájékoztató jegyzék« (Informativni spispek), po katerem so naročale knjižnice knjige. *Nikica Brumen*

Könyvtáros. Lapkiadó vállalat. Budapest 1951 — 8°.

»KNJIZNICAR« je mesečna knjižničarska revija, list ministrstva za kulturo. Uredniki si prizadevajo, da bi obravnavala vsa vprašanja, ki se tičejo knjižničarske strokovne celote. Ukvarja se s knjižničarskim delom, obravnava posamezna knjižničarska vprašanja, nove metode dela, spoznava bralce z novimi knjižničarskimi dosežki, daje informacije o dogodkih in novicah v knjižnicah, prinaša poročila in ocene knjig.